

hov for at udvide personkredsen til også at omfatte uhelbredeligt syge. Uhelbredeligt syge personer, der modtager livsforlængende behandling, er ikke omfattet af de gældende regler i pasningsordningen efter servicelovens § 118, eller af reglerne om pasning af døende, medmindre de befinder sig i terminalfasen.

Ifølge Den Sociale Ressourceopgørelse fra Danmarks Statistik var der i 2006 146 ansættelser under ordningen. Siden 2003 har der årligt været en stigning på ca. 10-20 ansættelser. Det er ud fra de tilgængelige indberetninger ikke muligt at identificere brugerne af ordningen yderligere, eksempelvis på køn, alder etc.

3. Gældende ret

3.1. Præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen om merudgiftsydelse

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i servicelovens § 100, stk. 4, giver velfærdsministeren adgang til at fastsætte regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor. Muligheden for at fastsætte nærmere regler for personkredsen er hidtil fortolket som omfattet af betingelserne for ydelsen.

Merudgiftsydelsen gives til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen.

Det har således siden ikrafttrædelsen af servicelovens § 100 i sin nugældende form pr. 1. januar 2003 været, og er fortsat, intentionen med merudgiftsydelsen, at den er rettet mod personer med varigt nedsat funktionsevne. Herved forstås en varig lidelse, hvis konsekvenser for den enkelte er af indgribende karakter i den daglige tilværelse, og som medfører, at der må sættes ind med betydelige hjælpeforanstaltninger, jf. den nugældende bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Som eksempler herpå kan nævnes udviklingshæmning, sindslidelser, epilepsi, nedsat bevægelsesfunktion, hjerne-skade, nedsat talefunktion, manglende eller svagt syn samt manglende eller nedsat hørelse. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Det er den samlede vurdering af funktionsnedsættelsen i forhold til den daglige tilværelse, og de deraf affødte behov for kompensation for merudgifter, der er afgørende for berettigelsen til merudgiftsydelsen. Der skal således foretages et konkret og individuelt skøn over den pågældendes muligheder for at klare sig i sin daglige tilværelse.

Den kommunale praksis har siden sommeren 2007 udviklet sig restriktivt i forhold til personkredsen for merudgiftsydelsen og i forhold til det overordnede kompensationsprincip på handicapområdet. Det synes, som om denne praksis har taget udgangspunkt i en vurdering af enkelte elementer af borgerens funktionsnedsættelse frem for en helhedsvurdering. Der har været eksempler på, at der er blevet lagt afgørende vægt på evnen til i overvejende grad at varetage personlig pleje, eller evnen til at deltage i huslige gøremål. Det synes desuden, at der stilles stadig større krav til antallet og arten af hjælpeforanstaltninger. Det er denne udvikling i praksis, som søges ændret ved forslaget og den efterfølgende ændring af bekendtgørelsen.

3.2. Øget fleksibilitet ved pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom

Der gives i dag mulighed for, at en person med tilknytning til arbejdsmarkedet kan ansættes af kommunalbestyrelsen til at passe en alvorligt syg eller handicappet nærtstående. Ansættelse kan i dag maksimalt ske i 6 måneder med mulighed for, at pasningsperioden kan opdeles i 2 perioder på hver indtil 3 måneder. Med ordningen gives der mulighed for at varetage pleje og praktiske og personlige opgaver for personen i en kortere periode, hvor det enten overvejes, hvilke foranstaltninger der er behov og mulighed for på længere sigt, eller hvor der er behov for i en afgrænset periode at varetage pleje- og omsorgsopgaver, der er uforenelige med at passe et erhvervsarbejde. Formålet kan også være at varetage særlige omsorgsopgaver, som f.eks. deltagelse i behandlinger på sygehus samt praktiske og sociale støttestrukturer. Ordningen supplerer servicelovens øvrige bestemmelser, som f.eks. § 42 om tabt arbejdsfortjeneste til forældre med et handicappet barn, § 83 om praktisk og personlig hjælp og pleje, § 94 om retten til at udpege en person til at udføre praktisk og personlig hjælp, §§ 95 eller 96 om kontant tilskud og § 119 om pasning af døende.

4. Lovforslagets hovedindhold

4.1. Præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen om merudgiftsydelse

Med denne del af lovforslaget præciseres det, at bemyndigelsesbestemmelsen i servicelovens § 100, stk. 4, giver velfærdsministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelsen. Samtidig med præciseringen af bemyndigelsesbestemmelsen vil der blive udstedt en ny bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige